

Kell egy kis nosztalgia...

Te is unod a mai 3D-s csodákat? Vágyódsz a régi VGA-s grafika után? Ismét át szeretnéd élni a hőskori játékok hangulatát? Akkor a DOSBox a te barátod!

Talán akadnak még olyanok, akik emlékeznek a régi szép időkre, amikor egy álmatlan éjszakán bekapcsoltuk a 386-osunkat, ami egyből buzgón meg is számolta mind a 8 MB memóriánkat, majd szépen betöltötte az MS-DOS-t. Izgatottan vártuk, hogy megjelenjen a bűvös felirat, és elindíthassunk egyet a ma már legendának számító játékok közül: az Alone in the Darkot vagy a Dune2-t.

Ezek az idők már elmúltak, most már több gigaherzes processzorok dübörögnek a gépünkben, memóriánk az akkori merevlemezünk méretének többszörösére duzzadt és valahogy már DOS-t sem használ senki.

Jó hír azok számára, akik nem találják a helyüket a 3D-s játékok világában, vagy csak nosztalgiázni szeretnének egy kicsit, hogy nem kell kétségbeesniük, mert megszületett a DOSBox nevű megoldás, amivel könnyen és egyszerűen futathatjuk régi DOS-os játékaikat.

A DOSBox egy DOS-emulátor, amit kifejezetten régi játékok futtatására fejlesztettek ki. A 286-os, illetve a 386-os valós módját emulálja, ez azt jelenti, hogy azok a játékok, amik védett módot használnak (például Duke Nukem 3D), sajnos nem futtathatók alatta.

Azok a játékok azonban, amik nem használnak védett módot, szinte kivétel nélkül futnak. A DOSBox támogatja az XMS és EMS memóriakezelést, továbbá képes emulálni a Sound Blaster hangkártyát is. Így nem kell lemondanunk a hangokról sem. Ezenkívül képes egy általunk megadott könyvtárat DOS-os fájlrendszerként emulálni (lásd később). A DOSBox egy SDL (Simple DirectMedia Layer) nevű könyvtár csomagra épül, ami felületfüggetlen multimédiás szolgáltatást nyújt. E szolgáltatásokba beletartozik például a billentyűzet, az egér és a botkormánykezelés, a hangra és az OpenGL-re épülő 3D-s megjelenítés. Az SDL most már rengeteg felület alá elérhető, például Windowsra, BeOS-re, a BSD-kre és a Solarisra is. (Az SDL a <http://www.libsdl.org> oldalról tölthető le, de a Linux-terjesztések többségében is megtalálható).

Az SDL-lel készített alkalmazások így percek alatt átvihetők egyik felületről a másikra. Ezért a dosbox sem kizárólag Linux alatt fut, hanem windowsos és BeOS-es változata is létezik.

A másik fontos dolog, amit nem árt tudnunk a DOSBoxról, hogy folyamatosan fejlesztés alatt áll. A jelenlegi változat (a 0.58-as) már tartalmazza a legfontosabb szolgáltatásokat, és a játékok jelentős hányada elindul alatta. A tapasztalatok szerint azonban még korántsem képes tökéletesen emulálni a DOS és a BIOS szolgáltatásait, és jelentősebb hiányosságok is akadnak benne, például az SVGA és a VESA grafika használatára nincs lehetőség. A fejlesztők azonban szorgalmasan dolgoznak, folyamatosan bővítik az alkalmazást, így egyre jobban növekszik a futtatható játékok köre. Mindezek ellenére már most is rengeteg játékot támogat. A DOSBox honlapján, a http://dosbox.sourceforge.net/comp_list.php?orderby_name&letter= címen egy teljes listát találhatunk arról, hogy milyen játékokat futtathatunk rajta.

A telepítés

Az SDL-en kívül a DOSBox futtatásához a curses, a zlib és a libpng csomagokra is szükségünk lesz. Ezek is megtalálhatók bármelyik terjesztésben.

A DOSBox része a SuSE 8.1-es változatának, tehát ha van otthon 8.1-ünk, akkor megtalálhatjuk a telepítő CD-n. A legfrissebb változatot letölthetjük a <http://dosbox.sourceforge.net/> címről. Itt megtalálhatjuk egyrészt a windowsos és a BeOS-es lefordított változatot.

Binárisban letölthető RPM-ben is, ám ez nem minden terjesztés alatt fut, ezért azt javasoljuk, hogy inkább a forrást szedjük le, és fordítsuk le mi magunk. A fordításhoz először csomagoljuk ki a `tar -xvzf dosbox-0.58.tar.gz` parancs segítségével, majd lépünk be a létrejött könyvtárba. Először adjuk ki a `./configure` utasítást, ami ellenőrzi, hogy megvan-e minden szükséges összetevő. Ha nem kaptunk hibaüzenetet, a `make` paranccsal kezdhetjük a fordítást. Ezután a `make install` utasítással telepíthetjük a lefordított össze-

tevőket, de ne feledjük, hogy ezt csak rendszergazdaként tehetjük meg. Ha ez is megvan, akkor keressük elő régi lemezeinket a kedvenc hőskori játékaikkal. Hozzunk létre egy könyvtárat, és másoljuk oda őket. Ezután indítsuk el a DOSBoxot. Egy új ablak fog megjelenni, amiben egy DOS héj fut. Írjuk be a `mount c [könyvtár]` parancsot. A könyvtár itt azt a könyvtárat jelöli, ahová a játékaikat másoltuk, és úgy kell megadnunk, ahogy a Linux alatt is hivatkoznánk rá, például `/home/user/dosgames`. Ezután a `C:` lemeztérzen keresztül érhetjük el ennek a könyvtárnak a tartalmát, és máris indíthatjuk kedvenc játékunkat.

Honnan szedjük régi játékokat?

Mit kell tenni akkor, ha régen nem gondoskodtunk játékaink mentéséről és tárolásáról? Szerencsére az Interneten sok régi, feltételekhez kötött ingyenes (shareware), ingyenes (freeware), illetve azóta már szabaddá tett DOS-os játék érhető el. Érdekes körülnéznünk a <http://www.dosgames.com> címen, illetve a <http://www.hanbyl.com/ClassicGames> oldalon. Ezek valamelyikén biztosan fellelhetjük egyik-másik régi kedvencünket.

A cikkhez kapcsolódó anyagok a 48. CD Jatek könyvtárában találhatóak.

Garzó András (garzoand@interware.hu) Körülbelül három éve foglalkozik Linux- és más Unix-rendszerekkel. Legjobban az operációs rendszerek lelkiivilága érdekli, de nyitott egyéniség.